

6. Danmarks stilling i forbindelse med gennemførelse af VIS-forordningen og forordningen om ændring af de fælles konsulære instrukser i dansk ret.....	3885
7. Forholdet til Storbritannien og Irland	3886
8. Forholdet til øvrige EU-lande, der endnu ikke deltager i det praktiske Schengensamarbejde	3886
9. Forholdet til Island, Norge og Schweiz.....	3886
10. Integrationsministeriets overvejelser	3886
11. Justitsministeriets overvejelser.....	3887
12. Lovforslagets økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige.	3888
13. Erhvervsadministrative, erhvervsøkonomiske og miljømæssige konsekvenser af lovforslaget og lovforslagets administrative konsekvenser for borgerne.....	3889
14. Forholdet til EU-retten	3889
15. Hørte myndigheder, organisationer m.v.....	3890
16. Sammenfattende skema.....	3890

1. Lovforslagets formål og baggrund

Danmark tiltrådte i 1997 Schengenkonventionen, der blandt andet indeholder bestemmelser om harmonisering af vilkårene for indrejse og udstedelse af visa til kortvarigt ophold. I forbindelse med Amsterdamtraktatens ikrafttræden i 1999 blev Schengensamarbejdet integreret i Den Europæiske Union.

I 2001 indtrådte Danmark i det praktiske Schengensamarbejde, som indebærer, at personkontrollen er afskaffet ved grænserne mellem de deltagende lande. Til gengæld er kontrollen ved grænserne til tredjelande – de ydre grænser – styrket i overensstemmelse med EU's regler herom.

Schengenkonventionen og de øvrige EU-regler om Schengensamarbejdet indeholder bestemmelser om, at statsborgere fra tredjelande som udgangspunkt kan opholde og bevæge sig på Schengenlandenes område i op til 3 måneder, hvis de er i besiddelse af et gyldigt pas anerkendt af Schengenlandene og, hvis de er visumpligtige, er i besiddelse af enten et visum eller en opholdstilladelse udstedt af et af Schengenlandene.

Et Schengenvisum er et ensartet visum, der udstedes til kortvarige ophold på op til 3 måneders varighed, og som – medmindre der gælder særlige begrænsninger – gælder i hele Schengenområdet. Efter Schengenkonventionens bestemmelser må et sådant visum i princippet kun udstedes til udlændinge, der opfylder de generelle indrejsebetingelser i artikel 5 i Rådets forordning nr. 562/2006/EF om Schengen-grænsekodeksen. Det drejer sig f.eks. om krav om dokumentation for opholdets formål samt dokumentation for nødvendige midler til underhold og til hjemrejsen, samt at den pågældende ikke må udgøre en trussel for et af Schengenlandenes offentlige orden, nationale sikkerhed eller internationale forbindelser.

Som led i Schengensamarbejdet har Rådet vedtaget forordning nr. 539/2001/EF med senere ændringer om

fastlæggelse af listen over de tredjelande, hvis statsborgere skal være i besiddelse af visum ved passage af de ydre grænser, og de tredjelande, hvis statsborgere er fritaget for dette krav (visumforordningen). Forordningen regulerer, hvilke landes statsborgere der skal have visum, og hvilke landes statsborgere der er fritaget herfor ved indrejse på medlemsstaternes område.

I de fælles konsulære instrukser til de diplomatiske og konsulære repræsentationer er der fastlagt visse grundlæggende regler for behandling af en visumanøgning.

På baggrund af en række konklusioner fra Det Europæiske Råd vedtog Rådet den 8. juni 2004 en beslutning om etableringen af visuminformationssystemet (VIS). I december 2004 fremsatte Kommissionen forslag til en forordning om visuminformationssystemet (VIS) og udveksling af oplysninger mellem medlemsstaterne om visa til kortvarigt ophold (VIS-forordningen).

Det overordnede formål med VIS er at forbedre visumadministrationen og det konsulære samarbejde ved at lette udvekslingen af visumoplysninger mellem medlemsstaterne. Det er endvidere hensigten, at VIS blandt andet skal forebygge »visumshopping«, lette grænsekontrollen, bistå ved identifikationen og tilbagesendelsen af ulovlige indvandrere, lette anvendelsen af Dublinforordningen om fastsættelse af, hvilken medlemsstat der er ansvarlig for behandlingen af en asylansøgning, samt bidrage til den indre sikkerhed i Schengenområdet.

I november 2005 fremsatte Kommissionen forslag til en rådsafgørelse om adgang til søgning i visuminformationssystemet (VIS) for de udpegede myndigheder i medlemsstaterne og for Europol med henblik på forebyggelse, afsløring og efterforskning af terrorhandlinger og andre alvorlige strafbare handlinger. Baggrunden for forslaget er, at det i forbindelse med